

Ayakta durmak

İlgili haber,

- Yayın İsmi: **Star**
- Yayın Tarihi: **24.09.2006**
- Sayfa: **9**
- Tiraj: **315000**
- Yayın Türü: **Ulusal Gazeteler**

[Görüntülemek için Tıklayın](#)

Şeref OĞUZ

serefoguz@stargazete.com

Ayakta durmak!

Öğrenme yoluyla ayakta durmak... Beyaz Nokta Gelişim Vakfı'nın İstanbul'da düzenlediği sempozyum, bu adı taşıyor.

Dün İstanbul'da biraraya gelen insanlar, insanın en temel becerisi olan ancak zaman içinde unutturduğumuz öğrenme becerisini, yeniden hatırlatabileceğimizi savunuyor. Ve bir kez hatırlayınca da kendi mucizemizi gerçekleştirebileceğimizi...

Vakfın Başkanı Tınaz Titiz, ezbersiz eğitim kavramıyla anılan bir isim. Dünkü sempozyum vesilesiyle biraradayız ve anlatıyor: "Aslında bir şey icat ettiğimiz yok. Yaptığımız bir tür sosyal antropoloji gibi. İnsanların üzerindeki ölü toprağı aralamak ve onların ayağa kalmasını sağlamak."

İnsanın kaybettiğini bulması, bana çok eski bir bilgelik sözünü hatırlatıyor: Kendi hayatının dilencisi olmak veya darı ambarı üzerinde açlıktan ölen tavuğun dramı...

Beyaz Nokta Gelişim Vakfı işte bu noktada, "sorun üreten, işsizliği yenemeyen, sürekli kurtarılmayı bekleyen, başkasına bağımlı, eğitilmeyi kaderi sayan" kalabalıkları bu tavuğun dramından kurtarabileceğini söylüyor.

Geliştirdikleri "Öğrenme Devrimi" yaklaşımıyla, özellikle gençlerimizin kendi geleceklerini belirlemede başkasına bağımlık zincirini kıracaklarını iddia ediyorlar. Bundan önceki kişisel gelişim projeleri ve ezbersiz eğitim denemeleriyle, böyle bir iddianın ardında duracaklarını da gösteriyorlar.

Dünkü sempozyumun ana teması, "gençlerin öğrenebilirliklerini harekete geçirmek" olarak belirlenmiş.

Nişantaşı Fevziye Mektepleri Vakfı'ndaki salonda sivilden ziyade askerler ve askeri öğrenciler var. Tınaz Titiz, özellikle terörle mücadelede, gençlerin terör örgütlerine muhtaç hale gelmemesi için de bu gençlerin eğitilmesinin önemine vurgu yapıyor.

Öğrenme yoluyla ayakta durma konusunda verilen örnekler, askerlikten iş hayatına dek her alanda çarpıcı sonuçlar taşıyor. İnsanın öğrenmeye son verdiği andan itibaren başına gelen belaları görebilmek için tarihe bakmaya gerek yok. Kendi hayatımız içinde de pek çok sorunumuzu, bir "öğrenememe beceriksizliği" olarak tanımlayabildiğimizi farkediyoruz.

Şimdi Vakıf, pek çok küçük çaplı ve yöresel deneme sonucunda oluşturulan bu yaklaşımı, tüm Türkiye'ye yaymak gerektiğini toplumun dikkatine sunuyor. Yapılacak olan, yörelerinden seçilmiş, öğrenmeyi öğrenmiş moderatörler yaratarak bunlarla birlikte yerel yönetimler veya benzeri sivil toplum örgütleri yada eğitim kurumları aracılığıyla daha fazla genç insana "ayakta durma" becerisi kazandırabilmek.

İlk adımı atan bazı cesur okul örneklerine baktığımızda aslında sorunlarını çözmeye kendi öğrenme becerisi harekete geçirilmiş ve mevcut eğitim sisteminin unuttuğu bu "nükleer gücü" tetiklenmiş insanların, iş bulmada, sorunlarını çözmeye veya daha fazla katma değer üretmedeki başarıları göz kamaştırıyor.

İnsan aslında, öğrenmeyi kesince hasta oluyor. Buna "sürekli öğrenen hücrelerimiz" de dahil. Kimsenin yardımı olmadan öğrenebilme kavramı ise yeni bir bakış açısını temsil ediyor. İşte bu noktada Beyaz Nokta Gelişim Vakfı'nın katma değeri ortaya çıkıyor.

İnsanı bu alanda yüreklendiren yaklaşımları, verdikleri örnekler, yaptıkları pilot uygulamalar ve elde ettikleri sonuçlar gözönüne alındığında insan doğal olarak soruyor; neden olmasın!

Dünyaya baktığımızda hiçbir ulusun "muhtaç insanlara ihtiyaç duymadığını" görüyoruz. Dünya, bir şekilde bu muhtaç insanlardan kurtulmak istiyor. Hiçbir ulus, böylesi muhtaçlıkların yükünü almak istemiyor. Öğrenme yeteneği harekete geçirilmiş ulusların ise muhtaç olmaktan hızla kurtulduğu da küredeki örneklerden anlaşılıyor.

Bir kez "doğuştan öğrenme makinesi" olduğumuzu keşfedince de hayata sorulmuş doğru sorular sayesinde hayatın çok dar bir alanına sıkıştığımızı farkediyor ve ihtiyaçlarımız doğrultusunda bu alanı genişletebileceğimizi farkediyoruz.

Beyaz Nokta Gelişim Vakfı'nın ne yapmaya çalıştığını, kendi web sitelerinden incelemeyi öneriyorum. Belki de şimdiye dek kendimize ve hayata sormadığımız doğru sorumuzu, bu sayede keşfedebileceğiz.

Dün bu sempozyumdan çıkarken dinlediğim insanların sözlerinden ve izlediğim sunumlardan sonra zihnimde oluşan cümle şu oldu: Çaresizseniz; çare, sizsiniz!